

lønnen herhjemme har naaet et saadant Punkt, at den ikke længere svarer til Gennemsnittet af Nationalindtægten, med andre Ord, at hvis vi fordeler Nationalindtægten mellem Familiefædrene, vil der ikke være nok til, at de vil kunne faa den Arbejds løn, som i dette Øjeblik gives i Byggefagene og i Havnearbejderfaget. Det er maaske beklageligt, men nu er det en Gang saaledes her i Landet. Jeg vil ogsaa gerne med det samme tilstaa, at jeg mener, som jeg viste i Gaar, at en Mellemstandsmand kan ikke leve som Storbourgeois, hvad han vil og gør nu, og at Storbourgeois'en ikke kan leve som Fyrste, som han gør nu. Der er simpelt hen ikke Penge til det, og det klæder ham for Resten heller ikke, han gør det uden Gratie.

Det radikale Parti har jo den Ære at have det ærede 8de Medlem for København (Ivar Berendsen) til Ordfører. Det ærede Medlem er et meget elskværdigt Menneske, og vi holder alle af ham, men der er en Ting, som jeg har lagt Mærke til hos det ærede Medlem, en forfærdende Uoprigtighed i hans Anskuelser, om jeg saa maa sige — det svarer til, hvad Tyskerne kalder Gesinnungslosigkeit. Da jeg haaber, at denne Uoprigtighed i hans Anskuelser ogsaa udstrækker sig til de uelskværdige Bemærkninger, han gjorde til mig, vil jeg for saa vidt lade dem passere. Jeg vil blot protestere, ikke for min egen Skyld, men for Tingets Skyld, imod, at et Spørgsmaal som Danmarks Økonomi, et Spørgsmaal som f. Eks., om den danske Krone er betalingsdygtig eller ej, ikke skulde være i høj Grad et offentligretligt Spørgsmaal, som angaar Folketinget. Den Tanke, at der alene maa tales om det af 4 Bankdirektører, der snakker sammen om, hvorledes det skal være, eller det eventuelt maa puttes hen i en Forelæsning, tror jeg er ikke blot alt for gratis fra det ærede Medlems Side, men i alt for høj Grad underskattende de Opgaver, som det høje Folketing nu en Gang har. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg talte i 3 Timer. For saa vidt vil jeg gøre de ærede Medlemmer, der var til Stede, en Undskyldning, navnlig de ærede Ordførere, der jo maatte blive og høre paa det, men jeg vil sige til det ærede Medlem, at naar han mente, at jeg lagde en alt for stærk

Belastningsprøve paa det ærede Folketing, tror jeg, det ærede Medlem var en lille Smule uretfærdig imod Folketinget. Han sammenlignede øjensynlig Folketinget med en Kæde, hvis Bæreevne afhænger af, hvor meget man kan belaste dens skøreste Led med. Saaledes gaar det ikke med Folketinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

N. Neergaard: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5513).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Martin Hansen: Da vi ved Lov af 1. April 1919 fornyede Loven om Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger, foregik der ingen egentlig Revision af Loven, men kun en Forlængelse af Lovens Gyldighed for April Kvartal, blot med den lille Forandring, at det Beløb, som Staten stillede til Raadighed til Nedsættelse af Prisen paa Brændsel, blev sat noget ned. Grundene dertil var nærmest to. For det første var der paa det Tidspunkt grumme lidt Tid til Raadighed til at komme ind paa en virkelig Revision af Loven, og